

Δίνουν «εξετάσεις» σε ...ξένα «ιερατεία»!

Γράφει ο Θανάσης Κ..

Μερικές επίκαιρες παρατηρήσεις για να μη σας μπερδεύουν διάφοροι και διάφορες με διάφορα (και... α-διάφορα).

Ξεκίνησε, εν όψει νέας σφοδρής όξυνσης των Ελληνοτουρκικών, κάποια φιλολογία με δύο αιχμές:

1. Πρώτον, την «προσφυγή στη Χάγη»
2. Δεύτερον, τη «συνεκμετάλλευση» στο Αιγαίο.

Ηττήθηκαν ως προπαγανδιστικές εκστρατείες και τα δύο.

Ηττήθηκαν κυρίως γιατί παρά το βομβαρδισμό από σχετικές ομιλίες, δημοσιεύσεις και τηλεοπτικά λογύδρια, τελικώς στην κοινή γνώμη απόμονώθηκαν.

Αυτό δεν σημαίνει ότι το «ξέχασαν» και δεν θα επανέλθουν αργότερα.

Σημαίνει απλώς ότι **ΔΕΝ έπεισαν**. Κάποιοι, μάλιστα, **ενόχλησαν σφόδρα** την κοινή γνώμη.

Ας δούμε τι εννοούσαν. Για να καταλάβουμε που το πάνε.

Όπως έχουμε γράψει, η προσφυγή στη Χάγη είναι πάγια θέση της Ελληνικής διπλωματίας (από το 1976).

Όμως αυτό **δεν** το δέχεται η Τουρκία!

▪ Πρώτον, γιατί εμείς επιμένουμε να πάμε στη Χάγη για **ένα ζήτημα μόνο**: την υφαλοκρηπίδα-ΑΟΖ (δηλαδή το εύρος εκμετάλλευσης

του βυθού και των θαλασσίων ζωνών πέραν των χωρικών υδάτων μας), που συνιστούν κυριαρχικό μας δικαίωμα.

Ενώ η Τουρκία θέτει **και άλλα** ζητήματα, συμπεριλαμβάνοντας την κυριαρχία επί «γκρίζων ζωνών», που «ανακάλυψε» μετά το 1996, την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών στο Ανατολικό Αιγαίο και άλλα – μη κατονομαζόμενα – «ζωτικά συμφέροντα και ενδιαφέροντά» της. Δηλαδή... **για τα πάντα όλα!**

- Επί πλέον, εμείς θέλουμε να λυθούν οι διαφορές μας για υφαλοκρηπίδα- ΑΟΖ **βάσει του Διεθνούς Δικαίου**. Ενώ η Τουρκία – η οποία ΔΕΝ έχει υπογράψει το Διεθνές Δίκαιο – θέλει να κριθεί η διαφορά μας σε **πολύ ευρύτερη βάση** και πάνω σε άλλα ad-hoc κριτήρια, κομμένα και ραμμένα στα μέτρα της (όπως η «**κουτσουρεμένη**» **ακτογραμμή** των δύο χωρών – αφαιρώντας όμως από την Ελλάδα την νησιωτική ακτογραμμή, καθώς και την ακτογραμμή των περιοχών που δεν «αντικρύζουν» την Τουρκία).

Επί 18-20 χρόνια Ελλάδα και Τουρκία συζητάνε ενδελεχώς όλα αυτά και όλους τους τρόπους να γεφυρωθούν οι διαφορές οπτικής μεταξύ μας.

Δεν υπήρξε καμία σύμπτωση!

Άρα **δεν** μπορούμε να πάμε στη Χάγη.

Εκτός πια κι αν, όταν κάποιος ή κάποιες λένε, «να πάμε σήμερα στη Χάγη» εννοούν **κάτι άλλο** – που δεν το λένε, όμως:

Να υπογράψουμε το **συνυποσχετικό που πιέζει χρόνια τώρα η Τουρκία** – και **αρνιόμαστε** εμείς:

Δηλαδή εκτός κι αν εννοούν να δεχθούμε αυτό που πιέζει η Τουρκία για να **απομειώσει** τα κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Κάποιοι, όπως ο Βαγγέλης Βενιζέλος, ΔΕΝ εννοούν αυτό. Το είπαν καθαρά εξ αρχής, το διευκρίνισαν απολύτως στη συνέχεια: όταν μιλάνε για προσφυγή στη Χάγη, εννοούν **αυτό που παγίως λέει η Ελληνική διπλωματία**.

Ουδέν πρόβλημα.

Και διευκρινίζουν:

Λέμε να «πάμε στη Χάγη» γιατί οφείλουμε να δείχνουμε ότι **δεν** είμαστε η «αδιάλλακτη πλευρά», οφείλουμε να υπογραμμίζουμε ότι είμαστε η πλευρά που διεκδικεί **όσα της προβλέπει το Διεθνές Δίκαιο**. Αλλά με δεδομένη την Τουρκική άρνηση, το ότι λέμε ότι θα πάμε στη Χάγη **ΔΕΝ σημαίνει ότι θα πάμε στη Χάγη**.

Έτσι ακριβώς το είπε ο Βαγγέλης Βενιζέλος πριν λίγες μέρες.

Και με αυτή τη διευκρίνιση, ουδέν πρόβλημα.

Αλλά αυτός είναι ένας «διπλωματικός ελιγμός».

Χρήσιμος βέβαια, αλλά ΔΕΝ λύνει το πρόβλημα.

Άρα, **δεν είναι «λύση»**.

Υπάρχουν και άλλοι, όμως, που **δεν** κάνουν αυτή τη διευκρίνιση. Οπότε γιατί το λένε; Τι εννοούν;

Αρχίζουν να το... ψιθυρίζουν εμμέσως (πλην σαφώς):

Πρέπει να προετοιμάσουμε, μας λένε, τον Ελληνικό λαό, με την προοπτική ότι **κάτι απ' όλα αυτά που θεωρούμε «δικά μας», τελικά θα χρειαστεί να το χάσουμε ή να το θυσιάσουμε** – προκειμένου να κατοχυρώσουμε τα υπόλοιπα (που σήμερα μας τα διεκδικεί μονομερώς η Άγκυρα).

Εδώ ερχόμαστε στην ουσία.

Τώρα αποκαλύπτεται τι ζητάνε τόσο καιρό.

Προετοιμάζουν τον κόσμο για **μείζονα εθνική υποχώρηση**.

- –Θέλουν «**εθνική ομοψυχία**», όχι για να αγωνιστούμε ενωμένοι, αλλά για να... **χάσουμε αμαχητί** και μian ώρα αρχύτερα!

- –Μας προετοιμάζουν, όχι για να κρατήσουμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, αλλά **για να παραδώσουμε κάποια** (ελπίζοντας ότι θα διασώσουμε κάποια άλλα...)

- — Αυτά όλα γίνονται τη στιγμή που η Τουρκία αντιμετωπίζει μια **πρωτοφανή αντί-τουρκική συμμαχία** (εναντίον της) στην περιοχή – που **δεν** υπήρχε πριν – γεγονός που μας δίνει **ευκαιρία σήμερα**, να παλέψουμε για όσα, έτσι κι αλλιώς, το Διεθνές Δίκαιο μας αναγνωρίζει ως «δικά μας».

- –Τη στιγμή μάλιστα που όχι μόνο το Διεθνές Δίκαιο, αλλά και **τρίτες χώρες**, όπως η Αίγυπτος και το Ισραήλ, «γέρνουν» προς τις δικές μας απόψεις, **αναγνωρίζοντας εμμέσως** κυριαρχικά δικαιώματα που η Τουρκία παγίως αμφισβητεί.

Τώρα που η συγκυρία είναι **καλύτερη** παρά ποτέ, **να υπερασπιστούμε** τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, εδώ μας προτείνουν να τα **απεμπολήσουμε!**

–Προσέξτε και κάτι ακόμα: Μέχρι τώρα μας έλεγαν ότι **δεν** χρειάζεται να ανησυχούμε, «αφού το Διεθνές Δίκαιο είναι με το μέρος μας»!

–Τους απαντούσαμε, ότι οι τουρκικές προκλήσεις δημιουργούν ή μπορεί να δημιουργήσουν «**τετελεσμένα**» και μας χρειάζονται οπωσδήποτε – πέραν του Διεθνούς Δικαίου – και κάποιες **αξιόπιστες συμμαχίες** έναντι του τουρκικού αναθεωρητισμού.

–Τώρα που αποκτήσαμε ή τείνουμε να αποκτήσουμε τέτοιες συμμαχίες, ξαφνικά «ανακάλυψαν» ότι το Διεθνές Δίκαιο... «ΔΕΝ είναι κατ' ανάγκην υπέρ μας»!

–Ύστερα «ανακάλυψαν» ότι, μπορεί το Διεθνές Δίκαιο να είναι υπέρ μας, αλλά καλό είναι να πάμε να λύσουμε τις διαφορές σε μια δικαϊκή βάση «ευρύτερη» του Διεθνούς Δικαίου, ώστε να «χωρέσουν» και οι απαιτήσεις της Άγκυρας σε βάρος μας (που όσα πάνε μεγαλώνουν).

–Ύστερα μας μιλάνε για «**ρεαλισμό**», παραβλέποντας το γεγονός ότι σήμερα η Τουρκία αντιμετωπίζει **πολύ περισσότερους εχθρούς στην περιοχή** απ' ό,τι οποτεδήποτε στο παρελθόν: Με την υπέρ-επέκταση που έχει κάνει, έχει πολλαπλασιάσει τους εχθρούς της και έχει ελαχιστοποιήσει τους συμμάχους της! Κι έτσι – από άποψη «**Πολιτικού Ρεαλισμού**» πάντα – ΤΩΡΑ είναι η στιγμή για να **αντισταθούμε πιο σθεναρά** και με πολύ καλύτερες προοπτικές επιτυχίας στον τουρκικό επεκτατισμό.

–Παραβλέποντας ακόμα, ότι αν σπεύσουμε να υποχωρήσουμε τώρα υπό το βάρος των τουρκικών πιέσεων: **ό,τι χάσουμε θα το χάσουμε για πάντα**, ενώ ότι «διασώσουμε» **θα το «διασώσουμε» για λίγο**.

Διότι αφού η Τουρκία πετύχει, υπό το βάρος απειλών, να μας εξαναγκάσει σε οικειοθελή αναδίπλωση από τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, **αμέσως μετά θα αρχίσει νέες πιέσεις**, για να μας εξαναγκάσει αργότερα σε μια **νέα αναδίπλωση** απ' ό,τι θα μας έχει απομείνει.

Όπως έλεγε ο «ρεαλιστής» Τσώρτσιλ: **αν ταΐζεις το θηρίο, δεν γλιτώνεις εσύ – απλά αναβάλλεις το πότε θα σε καταβροχθίσει...**

–Και τέλος, όλες αυτές οι χώρες της περιοχής μας που έχουν **συσπειρωθεί εναντίον της Τουρκίας**, αν δουν εμάς να «συνθηκολογούμε» με τις εκβιαστικές απαιτήσεις της, εκείνοι **θα συνεχίσουν** – για τους δικούς τους λόγους – να την αντιμάχονται. Απλώς **θα πάψουν να υπολογίζουν σε μας**.

Μια φορά βρήκαμε αληθινούς συμμάχους στην περιοχή μας και θα έχουμε γίνει **απολύτως αναξιόπιστοι** στα μάτια τους.

Όσοι τέτοια λένε, ή τέτοια υπονοούν ή έτσι σκέφτονται, είναι **άσχετοι** με Εξωτερική Πολιτική και εντελώς **άσχετοι** με τον «**Πολιτικό Ρεαλισμό**».

Ο Πολιτικός Ρεαλισμός στηρίζεται πρωτίστως στην **ισχύ**, για την ακρίβεια στη «**διευρυμένη έννοια**» της Ισχύος, η οποία περιλαμβάνει πέρα από στρατιωτικές δυνάμεις: ετοιμότητα και διαθεσιμότητα χρήσης ισχύος, συμμαχίες τοπικές και διεθνείς, τοπικά ερείσματα, πολλαπλα-

σιαστές ισχύος, και το Διεθνές Δίκαιο (ως νομιμοποιητική βάση, προβολής ισχύος ή αντίστασης σε αντίπαλες προβολές ισχύος).

Ο Πολιτικός Ρεαλισμός δεν σου επιβάλλει να υποταχθείς! Σου εξηγεί πως μπορείς να ανατρέψεις δυσμενείς συσχετισμούς και να αντέξεις στις πιέσεις όσων αξιώνουν την υποταγή σου. Κι όχι μόνο άμεσα (στη δεδομένη στιγμή), αλλά κυρίως **μακροχρόνια**.

Πολλές φορές ο Πολιτικός Ρεαλισμός σου επιβάλλει να δώσεις μια μάχη, έστω κι αν είναι πιθανό να τη χάσεις εκείνη τη στιγμή, προκειμένου να μπορέσεις να **κερδίσεις μεσοπρόθεσμα**.

Γιατί όταν υποχωρείς συνεχώς και αμαχητί, χάνεις πάντα τα πάντα!

Ο Ρεαλισμός σου λέει πώς να **νικήσεις**, πώς να **αντέξεις**, πώς να **επιβιώσεις**.

Όχι πώς να... **«αυτοκτονήσεις»** ως κυρίαρχο κράτος!

Γι' αυτό το τελευταίο, **δεν** σου χρειάζεται κανένας «Ρεαλισμός».

Αρκεί και η **μοιρολατρία**. Ή έστω η **Κατάθλιψη**.

Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά **όλα τα σύγχρονα έθνη** – στην Ευρώπη και εκτός αυτής.

Κανένας σύγχρονος λαός δεν θα υπήρχε, αν δεν κατάφερνε σε κάποια δύσκολη στιγμή του να ανατρέψει δύσκολους – ενίοτε και συντριπτικούς – συσχετισμούς σε βάρος του...

Κι όσοι στο όνομα του «Ρεαλισμού» που **δεν** τον πολύ-καταλαβαίνουν, εισηγούνται σήμερα την **άνευ όρων υποταγή** (για να σώσουμε ό,τι μπορεί να σωθεί, σήμερα που η Τουρκία **ουδέποτε είχε περισσότερους εχθρούς** τριγύρω της), απλώς κηρύσσουν τη **συρρίκνωση της Ελλάδας**.

Μπερδεύουν την Πολιτική (με πι κεφαλαίο) με τις... **Δημόσιες Σχέσεις!**

Ουσιαστικά δίνουν **εξετάσεις... «σωφροσύνης»** σε ένα διεθνές διπλωματικό κατεστημένο – κυρίως Ευρωπαϊκό – που **δεν ΤΟΥΣ υπολογίζει** και που κανείς άλλος **δεν ΤΟ υπολογίζει**.

–Η Ενωμένη Ευρώπη ως κέντρο διεθνούς ή περιφερειακής ισχύος **δεν υπάρχει!** Κι ό,τι **υπάρχει** στην Ευρώπη, δρα και λειτουργεί **έξω** από τα κοινοτικά πλαίσια (Μακρόν στη Γαλλία).

–Το NATO ως μηχανισμός ασφαλείας είναι **γραφειοκρατικό και «εγκεφαλικά νεκρό»!** Κι ό,τι υπάρχει και λειτουργεί στον Ατλαντικό κόσμο, λειτουργεί πλέον **εκτός** πλαισίου NATO.

–Η Βρετανία είναι εκτός ΕΕ, αλλά έχει **εξαιρετικές σχέσεις** με τις ΗΠΑ, καλύτερες απ' ό,τι η Γερμανία.

–Η Γαλλία είναι εντός ΕΕ και ΝΑΤΟ, αλλά προωθεί **διμερείς συμμαχίες** και στη Μεσόγειο και με τις ΗΠΑ, **έξω** από τα πλαίσια της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

–Η **Πολωνία όπως και η Ουγγαρία**, έχουν μάλλον **κακές** σχέσεις με τις Βρυξέλλες, αλλά **άριστες** σχέσεις με τις ΗΠΑ – και πέραν του ΝΑΤΟ.

–Η **Αίγυπτος και το Ισραήλ**, εκτός ΕΕ και ΝΑΤΟ αμφότερες, νιώθουν ισχυρές γιατί τις ενώνει για πρώτη φορά **κοινός εχθρός** – η Τουρκία.

–Στη Λιβύη τον Πολέμαρχο Χαφτάρ εξακολουθεί να **μην** τον αναγνωρίζει επισήμως η «διεθνής κοινότητα», αλλά τον στηρίζουν όλοι οι Άραβες και η Γαλλία και η Ρωσία και ελέγχει το 90% της χώρας του! Ενώ ο αντίπαλός του, Σαράτζ, που τον στηρίζει η διεθνής κοινότητα και η... Τουρκία, νιώθει **όλο και πιο απομονωμένος** στην πρωτεύουσα.

Και κάποιοι δικοί μας **μπερδεύοντας** τις Δημόσιες σχέσεις με τη Διεθνή Πολιτική, εξακολουθούν να δίνουν «**εξετάσεις πολιτικής ορθότητας**», σε ένα διεθνές «**ιερατείο**» **διπλωματικής γραφειοκρατίας**, που δεν τους δίνει καμία σημασία.

Κι όταν συζητά στο Βερολίνο θέματα που **αφορούν** την Ελλάδα, **δεν** τους καλεί καν...

Ας πάψουν να «**ετοιμάζουν**» τον ελληνικό λαό να **συνθηκολογήσει στα πάντα**.

Κι ας αρχίσουμε να ψάχνουμε **πως θα αντισταθούμε και πως θα νικήσουμε**.

Το έχουμε ξανακάνει, πριν από μας πολλοί άλλοι...

Και το έχουμε ξανακάνει εμείς, πολλές φορές.

Η Ελλάδα μπορεί!

(Για ένα τμήμα της **φθαρμένης ελίτ της**, δεν είμαι και τόσο σίγουρος.).